

niske oprindelse en bred vifte af tiltag, ligesom tilfældet er for ligestillingsarbejdet i Danmark i øvrigt. På mange måder handler det især om at være bevidst om de særlige problemstillinger, kvinder og mænd fra etniske miljøer oplever, når der sættes ligestillingsinitiativer i værk, og det er et område, jeg gerne lægger megen energi i, fordi ligestilling blandt etniske minoriteter er nødvendig for god integration og bekæmpelse af kvindeundertrykkelse og for at sikre, at ligestillingen kommer til at gælde for alle borgere.

Forhandling

Louise Frevert (DF):

Vi kom jo vidt omkring, og det var dejligt.

Jeg vil nu uddybe, hvorfor vi har stillet denne forespørgsel fra Dansk Folkepartis side. Efter utallige henvendelser fra danske kvinder og for den sags skyld også fra indvandrerkvinder finder Dansk Folkeparti, at det er på tide, at vi får en debat her i salen om kønsdiskriminering i det danske samfund.

Når jeg i denne sammenhæng taler om kønsdiskriminering, er det ikke af materiel karakter, men af rent psykologisk karakter. Antallet af tilråb på gaden fra indvandrerdrengene i særdeleshed, men også fra indvandrer mænd, er stigende, forråelsen i samfundet er på fremmarch, og der er åbenbart visse kulturer i det danske samfund, der ikke har fundet ud af, at vores samfund fungerer på demokratiske præmisser, og at kvinderne siden 1915 har haft stemmeret. Kvinderne har kæmpet for en ligeberettigelse, som vi overhovedet ikke vil have at der skal røres ved på nogen som helst måde af unge drenge og mænd, der tror, at kvinder er laverestående væsner end mænd, og de derfor kan tillade sig at komme med forskellige tilråb og være pågængende, fordi man i den muslimske kultur eksempelvis ikke tager højde for, at kvinder er ligeværdige med mænd, som de er i den vestlige kultur.

Efter regeringsskiftet i 2001 og vedtagelsen af en stram, men retfærdig udlændingelov, er antallet af flygtninge, der er kommet til Danmark, faldet; men dermed er problemerne jo ikke løst. Der er store befolkningsgrupper i Danmark, der enten er dårligt integreret eller slet ikke har lyst til at blive integreret og leve efter vores regler, men vil leve efter deres egne regler i et parallel-samfund. Det er et alvorligt problem, at flere og flere danske kvinder oplever problemer med unge muslimske mænd, der ikke vil respektere

dem. Mange muslimske drenge opdrages til ikke at respektere kvinder og til at foragte det frisind, som danske kvinder har.

Den største udfordring i ligestillingsdebatter er at få specielt muslimske mænd til at forstå, at i Danmark lever man efter danske regler, og at i Danmark er kvinder og mænd lige og skal respekteres som ligeværdige partnere. Nu skal jeg selvfølgelig ikke generalisere, for der er mange muslimske familier, der gennem 30 år har integreret sig på forbilledlig vis og klarer sig strålende i det danske samfund, men der er desværre også alt for mange, der ikke er integreret og ikke klarer sig. Dansk Folkeparti ønsker at få rettet op på disse forhold, men jeg er godt klar over, at det ikke kan gøres over natten.

De tiltag, ministeren har iværksat, er udmærkede, men er indtil videre efter min bedste overbevisning ikke synlige nok. Man aner ikke, at de eksisterer. Jeg har eksempelvis fået et notat om hotlines for kvinder, der føler sig chikaneret. Vi har selv fremsat et forslag om hotlines til kvinder, der føler sig chikaneret, og der er seks hotlines ifølge notatet, men man har ikke rigtig kunnet gøre op, hvor mange der egentlig har ringet til disse hotlines.

Kl. 12,45

En af de hotlines – der selvfølgelig svarer hele døgnet rundt – tager imod opkald om vold mod kvinder. Det er også fint, og det er meget flot beskrevet af ministeren, men det er ligesom ikke det, vi taler om her: Den anden er Ligestillingsnævnets, de får to-tre opkald om dagen, og det er også dejligt, at der er nogle, som har fundet vej dertil. Men de andre hotlines, som er indvandrerrådgivningshotlines med ung rådgivning og nydanskernes hotline, har de unge mennesker ikke rigtig opdaget eksisterer, og det vil vi gerne gøre noget ved med vores forslag til vedtagelse, så de ved, at der er mulighed for at henvende sig et sted, hvor de bliver taget alvorligt, og hvor det er tilladt at tage debatten, netop hvis man føler sig chikaneret. Det er jo noget helt andet.

Vi ønsker desuden, at ministeriet kommer med tiltag, der kan være med til at skabe en holdningsændring hos minoritetsgrupper, der tror, at de bare kan opføre sig, som de vil. Jeg ved, at det er et langt, sejt træk, men det går altså efter vores bedste overbevisning for langsomt på nuværende tidspunkt. Vi skal ikke være bange for at tage debatten, vi skal kalde tingenes tilstand for deres pålydende, og vi skal ikke i den politiske korrektheds navn bare lade stå til og